

รถถัง ตะลุมบอน

ป. อิศระพงษ์

หัตถนิชาฯ สามเกลอ
ขนาดแท่งเสาะหาอ่านยาก
แบบปกอนุรักษ์ของเดิม
ไว้ทั้งหมด เหมาะสำหรับ
สะสมและอ่าน
เพื่อย้อนรำจันในอดีต

ตัวอย่าง

ประพันธ์สถาบัน

ทศวรรษที่สี่ที่ฝากชื่อ สารหนังสือชีวิต

พล ★ นิกธ ★ กิมหงวน

จาก

ตำราพิทก

ตอน

รถถังตะลุมบอน

ผ. อิมหงวน

รดถังตะลุมบอน

ป. อินทรปาลิต

© กองทุน ป. อินทรปาลิต ในสมาคมสื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

ผู้ก่อตั้ง : ปรานี อินทรปาลิต

นายกสมาคมและผู้ดูแลกองทุน : พลอากาศดี สิทธิชัยกิจ

ที่ปรึกษากองทุน ป. อินทรปาลิต : สุวัฒน์ วรดิลก, อาจิมันต์ ปัญญาพรศักดิ์,
ปองพล อติเรกสาร(พอด อติเรกซ์), พลเอกธีรเดช มีเพียร, เตือนใจ ตีเทศน์

พิมพ์ครั้งแรก : ๒๕๑๐ ใน ศาลาโกหก

พิมพ์ครั้งที่ ๒ : ๒๕๑๔ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น พิมพ์ครั้งที่ ๓ : ตุลาคม ๒๕๔๗

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging In Publication Data

ป. อินทรปาลิต.

รดถังตะลุมบอน. -- พิมพ์ครั้งที่ 3. -- กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาส์น, 2547.

88 หน้า.

1. หัตถนิยาย. I. ชื่อเรื่อง.

895.917

ISBN 974-9743-61-X

ราคา ๔๙ บาท

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด ๔๑๓/๒๖ ถ.อรุณอมรินทร์ บางกอกน้อย

กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๔๓๔-๑๓๔๗, ๐-๒๔๓๕-๕๗๙๙

โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๖๙๑๒ <http://www.praphansarn.com>

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แปดน พริ้นท์ติ้ง

ผู้ก่อตั้ง : สุธล เศรษฐาภา ที่ปรึกษา คณะ กิตติโกวิท, พิสุทธิ เลิศวิไล, สุวิห จิระเมธากุล,

บุญเลิศ สีอุไรย์, วีรชัย ศรีเจริญรัตน์, อติเรก ศรีวิวัฒนวงษา กรรมการผู้จัดการ : อาหาร เศรษฐาภา

บรรณาธิการบริหาร : จำเนียร พดสวัสดิ์ กองบรรณาธิการ : ชัชฎาพร นิมมอวงศ์

ภาพปก : อารกณ์ อินทรปาลิต รูปเล่ม : พิสิษฐ์ ศรสวัสดิ์ พิสูจน์อักษร : ยาใจ เฉดคำไทย

คำนิยม

ผมเป็นแฟนสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ แต่เริ่มหาซื้อสามเกลอมาอ่านด้วยสตางค์ของตนเองเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งจัดเป็นช่วงบั้นปลายชีวิตของท่านผู้ประพันธ์แล้ว ผมจึงมีโอกาสซื้อหาสามเกลอตอนใหม่ๆ มาอ่านได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพียง ๕ ปีเท่านั้น (พ.ศ. ๒๕๐๗-๒๕๑๑) สามเกลอที่ ป. อินทรปาลิตประพันธ์ขึ้นใหม่ในช่วงเวลานั้น ประพันธ์ให้กับสำนักพิมพ์ ๔ แห่ง ได้แก่ สำนักพิมพ์ดวงกุดศึกษา ประพันธ์สาส์น บันลือสาส์น และเพลทินจิตต์

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ดวงกุดศึกษา ประพันธ์สาส์นได้จัดพิมพ์สามเกลอชุดใหม่ที่มีขนาดรูปเล่มต่างออกไปจากเดิมคือมีขนาดใหญ่กว่าธรรมดา เป็นสามเกลอในชื่อ 'ศาลาโกหก'

ภายในเล่มมีเรื่องสั้นอื่นๆ จากปลายปากกาของ ป. อินทร-
ปาลิต อยู่ประมาณเกือบครึ่งเล่ม ส่วนครึ่งหลังเป็นสามเกลอ
พล นิกร กิมหงวน ตอนที่ประพันธ์ขึ้นใหม่เยี่ยมและจบใน
เล่ม ประเดิมด้วยตอน ‘สมิงเขาใหญ่’ ในฉบับปฐมฤกษ์

‘ศาลาโกหก’ ได้ออกวางจำหน่ายต่อๆ มาเฉลี่ย
ประมาณเดือนละหนึ่งเล่ม ซึ่งผมคอยติดตามซื้อทุกเดือน
‘ศาลาโกหก’ เท่าที่สำรวจได้ในปัจจุบันนี้มีจำนวนทั้งหมด ๘๐
(๗๐-๘๐) ตอน สามเกลอหลายตอนที่สนุกและยังประทับใจ
อยู่จนทุกวันนี้ได้แก่ หนุ่มเนื้อหอม, คดีหลอกเด็ก, ไปโลกันตร์
จระเข้ผีสิง ฯลฯ โดยเฉพาะสามเกลอในเทศกาลส่งท้ายปีเก่า
ต้อนรับปีใหม่ซึ่งมีให้อ่านทุกสิ้นปี

นับว่าเป็นข่าวดีสำหรับแฟนสามเกลอที่ทางสำนัก
พิมพ์ประพันธ์สาส์นได้รวบรวมสามเกลอในชุด ‘ศาลาโกหก’
นำมาพิมพ์ใหม่อีกครั้ง เพื่ออนุรักษ์ผลงานอันมีคุณค่าชิ้นนี้
ให้อยู่คู่วงการหนังสือต่อไปอีกนานเท่านาน

พล.ต.ต.พีระพงศ์ ตามาพงศ์

คำนำสำนักพิมพ์

กาลเวลาที่ผ่านไปหลายสิบปีนั้น มีสิ่งต่างๆ หลากหลายเปลี่ยนแปลงไป หนังสือเป็นสิ่งที่ได้บันทึกถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้นๆ โดยเฉพาะงานเขียนวรรณกรรม เป็นการบันทึกทางสังคมที่มีเรื่องราว มีความรู้สึกซ่อนเร้นอยู่ในตัว ผู้อ่านสามารถตีความระหว่างบรรทัดนั้นได้ หนังสือหลายเล่มที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่าน กาลเวลาอย่างยาวนานมาจนถึงปัจจุบัน นั้นแสดงให้เห็นถึงอัจฉริยภาพของผู้เขียน

หนังสือหลายเล่มของ ป. อินทรปาลิตก้าวข้ามกาลเวลา พิสูจน์ให้วงการนักเขียนนักอ่าน ยอมรับถึงความยิ่งใหญ่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง เขาเป็นนักเขียนผู้มากความสามารถ เขียนได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเรื่องรักโศกเศร้าที่ทำให้

ผู้อ่านติดอกติดใจ หรือเรื่องมีผู้ตื่นตื่นเร้าใจบุชชาความเที่ยง
ธรรมแบบลูกผู้ชาย โดยเฉพาะตัวละครในเรื่อง เสือดำ, เสือใบ
ชีวิตของสุภาพบุรุษจอมโจร ที่มีผู้อ่านติดตามจำนวนมาก เป็น
เครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดี เรื่องที่สร้างชื่อเสียงโดดเด่นให้
กับ ป. อินทรปาลิต มีผู้รู้จักมากขึ้นกว่าเดิมอีกหลายเท่า คือ
หัตถนิยายสามเกลอ อันมีตัวละครหลัก พล นิกร กิมหงวน
และมีตัวละครรองที่เข้ามาเสริมให้สนุกสนานยิ่งขึ้น คือ
ดร.ติเรก เจ้าคุณปัจจนิกพินาศ และบรรดาภรรยาของเขา
รวมถึงคนรับใช้ตัวแสบอย่างนายแห้ว โหระพากุล

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิตถูกนำมาพิมพ์ซ้ำ
แล้วซ้ำเล่า เพราะความนิยมของผู้อ่าน ตั้งแต่รุ่นเล็กไปจน
ถึงผู้ใหญ่ เป็นงานเขียนที่ให้ความบันเทิงกับผู้อ่านอย่าง
สนุกสนาน มาทุกยุคทุกสมัย เป็นงานเขียนที่เต็มเปี่ยมไป
ด้วยอารมณ์ขันและให้สาระ ผู้คนในยุคนั้นแทบไม่มีใครที่ไม่
เคยอ่านงานเขียนของเขา สำหรับในปัจจุบันได้รับการคัด
สรรให้เป็น ๑ ใน ๑๐๐ หนังสือดีที่คนไทยควรอ่าน
ด้วย นอกจากนั้นเองก็มีแฟนนักอ่านที่ชื่นชอบรวมตัวกัน
เป็นสามเกลอแฟนคลับ มีเว็บไซต์เพื่อการสื่อสาร แลก
เปลี่ยนข้อมูลกันอย่างคึกคักและสม่ำเสมอ

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิต ในชุดหัตถ์นิยายสามเกลอนี้เริ่มต้นเมื่อปี ๒๔๙๑ ซึ่งก็ได้รับความนิยมกันมาอย่างต่อเนื่องหลายสิบปี นอกจากให้ผู้อ่านคลายความเคร่งเครียดทางอารมณ์แล้ว ผู้เขียนได้แทรกปรัชญาการดำเนินชีวิต ซึ่งทรงคุณค่าต่อการคิดใคร่ครวญ อีกทั้งเป็นเสมือนการบันทึกและพิจารณาสังคมตลอดมาว่าสามสิบปี

‘ศาลาโกหก’ เป็นหนังสือเล่มชุดหนึ่งของ ป. อินทรปาลิต ที่เริ่มเขียนขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๖ เป็นหนังสือขนาด ๘ หน้ายก มอบให้สำนักพิมพ์ผดุงศึกษา ของนายгимทรวง แซ่แต้ และ นายสุพล เตชะธาดา ในเวียงนครเขมมเป็นผู้จัดพิมพ์ (ต่อมานายสุพล เตชะธาดา แยกออกมาเป็นสำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น) ราคาจำหน่ายขณะนั้น ๓.๕๐ บาท หนังสือในชุดศาลาโกหกที่มีคำโปรยว่า หัวเราะว่า ราคาเยา เขาสมองนี้ ป. อินทรปาลิตเป็นผู้บรรเลงเองทั้งหมด ไม่ว่าจะบหน้า กวี โวหาร ตอบจตหมายแพนๆ เรื่องราวต่างแบบมโนสาเร่ นิยายสั้นจบในฉบับเป็นตอนๆ ที่ขาดไม่ได้คือนิยายสั้นสามเกลอเล่มละหนึ่งตอน (ยกเว้นศาลาโกหกลำดับที่ ๒ ไม่มีสามเกลอ) โดยมีตัวละครผู้ช่วยคือลูกชายสามเกลอเข้ามามีบทบาทเป็นกำลังสมทบ ต่อเนื่องกันจนถึงปี ๒๕๑๑ ซึ่งรวมแล้วกว่า

๗๐ คน ซึ่งปัจจุบันเป็นหนังสือหายากสำหรับนักสะสม
ไปแล้ว

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้ตระหนักถึงความสำคัญ
ของหนังสือชุดนี้เป็นอย่างดี ไม่ต้องการให้สูญหายไปกับ
กาลเวลา จึงได้พยายามรวบรวมต้นฉบับที่เรามีอยู่ และ
เสาะแสวงหาจากหลายแหล่งด้วยกัน จากนักสะสมและ
ผู้ชื่นชอบงานเขียนของท่านผู้นี้ โดยคัดเอาเฉพาะนิยายสั้น
ของสามเกลอมาจัดพิมพ์อีกครั้งในรูปแบบปกแข็งมีหู เพื่อ
สืบสายธารความเป็นอมตะต่อไป

การจัดพิมพ์นิยายสั้นชุดนี้ เคยจัดพิมพ์มาบ้างแล้ว
ก่อนหน้านี้หลายปี เป็นไปตามความประสงค์ของนาง
ปราณี อินทรपालิต ภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของ
ป. อินทรपालิตซึ่งดำริให้จัดพิมพ์ขึ้นโดยมีความประสงค์ที่
จะดำเนินการจัดทำกองทุน ป. อินทรपालิต ควบคู่กันไปด้วย
(๑) เพื่อจรรโลงผลงานของ ป. อินทรपालิต ไว้ในวง
วรรณกรรม (๒) เพื่อสนับสนุนการประพันธ์ให้กับผู้
ปรารถนายึดอาชีพนักเขียน (๓) เพื่อจัดตั้งนิติบุคคลในนาม
ป. อินทรपालิต ส่งเสริมสวัสดิการนักเขียนและครอบครัวใน
โอกาสต่อไป โดยขอให้ดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

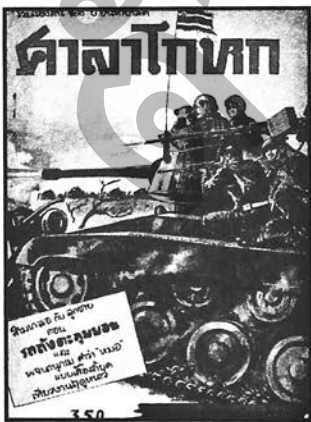
สำหรับผู้อ่านนั้น ในการอ่านหนังสือที่นักเขียนได้
ผลิตผลงานชิ้นนั้นมานานแล้ว ถ้าผู้อ่านต้องการให้ได้ฉรรรต
เพิ่มขึ้น คงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้อ่านจะต้องนึกย้อนหลังไปด้วย
ว่า สมัยนั้นๆ เป็นอย่างไร ผลงานของ ป. อินทรปาลิต ชุด
นี้นั้น ได้รั้งสรรค้ขึ้นเมื่อประมาณสี่ทศวรรษก่อน เพื่อเป็น
การคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ สุนกสนาน และเปี่ยมด้วย
ฉรรรต เราจึงคงไว้ซึ่งภาษาทุกตัวอักษรที่ใช้ในเรื่องนั้นๆ
รวมถึงค่าของเงิน และบริบทของเหตุการณ์แวดล้อมต่างๆ
ในสมัยนั้นด้วย ผู้อ่านควรทำความเข้าใจในจุดนี้ไว้ก่อน

การจัดพิมพ์ในครั้งนี้ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้
เลือกสรรแนวทางที่ดีที่สุด โดยการอนุรักษ์รูปแบบที่ใกล้เคียง
กับของเดิม ไม่ว่าจะเป็นการเลือกรูปแบบและขนาดของตัวอักษร
การสะกดคำนั้นคงรูปแบบเดิมไว้รวมทั้งการทับศัพท์ ซึ่งมี
ลักษณะเฉพาะยุคสมัยนั้น โดยเฉพาะรูปภาพปกนั้นได้ใช้
รูปแบบเดิมของปกหนังสือศาลาโกหก ซึ่งส่วนมากเป็น
ฝีมือการวาดภาพของอาจารย์ อินทรปาลิต น้องชายของ
ป. อินทรปาลิต แล้วใช้คอมพิวเตอร์ช่วยปรับแต่งสีส้นให้
สดใสเหมือนกับของเดิมมากที่สุด

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้พยายามรวบรวมต้นฉบับ

มาจัดพิมพ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้แฟนนักอ่านของ
สามเกลอได้เป็นเจ้าของและนักสะสมได้อย่างเต็มภาคภูมิ
และหวังว่าแฟนนักอ่านรุ่นใหม่ก็จะได้หาอ่านได้ง่ายอย่าง
สะดวกยิ่งขึ้น โดยสามารถสัมผัสความยิ่งใหญ่ของนักเขียน
ที่ชื่อว่า ป. อินทรปาลิต นี้ได้ แม้ในปัจจุบันสมัย

ด้วยมิตรภาพและความปรารถนาดี
สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น

ศาลาโกหก พิมพ์ปี พ.ศ. ๒๕๑๐

เครื่องบินเครื่องนั้นเป็นเครื่องบินประเภทฝึกขั้นต้น
สองที่นั่ง ใช้เครื่องยนต์ดีเซลฮิวทแลนค์ยิปซีเมเจอร์ กำลัง
๑๔๕ แรงม้าหรือ ๒๘ แรงม้า หนึ่งเครื่อง อัตราเร็ว
เดินทาง ๑๐๐ ไมล์ต่อชั่วโมง พิสัยบิน ๔๘๕ ไมล์
เพดานบิน ๑๕,๘๐๐ ฟุต นักบินผู้ขับชื่อก็คือ ร.อ.นพ
การุณวงศ์ ผู้โดยสารคือ พ.อ.นิกร บิดาของเขา

ร.อ.นพเคยบินไอพ่นขับไล่-ทิ้งระเบิดมาแล้ว การบิน
สำหรับเครื่องบินฝึกแบบนี้จึงเป็นงานง่ายๆของ ร.อ.นพ
นายทหารหนุ่มแห่งคณะผู้เชี่ยวชาญการอาวุธและวิทยาศาสตร์
ของกองทัพไทย

ทัศนวิสัยตอนสายวันนั้นดีมากมอง แลเห็นภูมิ-
ประเทศเบื้องล่างโดยรอบอย่างชัดเจน สองพ่อลูกได้รับคำ
สั่งจาก พล.ท.ดิเรก ณรงค์ฤทธิ์ ให้นำเครื่องบินมาลาด
ตระเวนดูการเคลื่อนไหวกองทัพฝ่ายข้าศึกที่กระหน่ำถล่ม
อรัญประเทศของจังหวัดปราจีนบุรี ทั้งนี้เพราะมีข่าวว่า

กองทัพเขมรได้ชุมนุมพลกันอย่างหนาแน่นเตรียมบุกไทย
ทางด้านอรัญประเทศ

พ.อ.นิกรทำหน้าที่เป็นช่างภาพของกองทัพ เขานั่ง
สัปหงกอยู่ข้างหลังลูกชายของเขา อ้าปากน้ำลายไหลยืด
จนกระทั่งลูกชายของเขาหันมามองดูแล้วกล่าวว่า

“พ่อครับ เาอย่างไรกันแน่ มาตรวจดูข้าศึกหรือมา
นั่งหลับ”

นิกรลืมตาขึ้นมองดูโลกด้วยกมือขึ้นคึ่งแก้ปมวอก
ของเขา ซึ่งเป็นหมวกแก้ปมทรงอ่อนสำหรับเครื่องแบบฝึก

“นี่มันบนเรือบินใช่ไหมวะนะพ” เขาถามเสียงจ้วเจีย

“ว้า” ร.อ.นพเอ็ดตระโร “ก๊บนเรือบินนะซีครับ โน่น-เห็น
ไหมครับพ่อ ทางหลวงของเขมรจากเสียมราฐผ่านศรีโสภณ
มาด่านปอยเปตจนถึงเขตแดนของเรา”

พ.อ.นิกรอ้าปากหาวเสียงดังลั่น แล้วมองไปข้างล่าง
เขาแลเห็นรถยนต์นั่งเปิดประทุนคันหนึ่งแล่นอยู่ไกลลิบๆ จึง
กล่าวกับลูกชายของเขา

“นำเครื่องบินลงตำโวย์นพ บินโฉบรถยนต์คันนั้น
อาจจะเป็นรถของนายทหารเขมรชั้นผู้ใหญ่ก็ได้”

ร.อ.นพยิ้มเล็กน้อย “แปลกนะครับพ่อ เรื่องของเรา

ขึ้นต้นคล้ายๆกับ ‘รถถังประจัญบาน’ ไม่มีผิด สมมุติว่า ผู้ที่นั่งอยู่ในรถยนต์คันนั้นคือพันเอกเฮสเลอร์ผู้บัญชาการรถถังเยอรมันจะว่าอย่างไรครับ”

นิกรคุกเข่าของเขา

“มันจะเป็นไปได้อย่างไรวะ อ้ายนั่นมันหนังของบริษัททอว์เนอร์ซึ่งพวกแกไปคุ้ยๆซากๆ ตั้ง ๑๐ หน มันเรื่องจริงโง่ๆ เขมรกำลังจะบุกกรุงรัตนเราเพราะเขมรได้รับความสนับสนุนจากคอมมิวนิสต์”

นักบินหนุ่มหันมามองดูหน้าบิดาของเขา

“ผมรู้สึกว่หน้าตาของคุณพ่อคล้ายเฮนรี ฟอนดา มากเชียวครับ เสียงที่พูดก็เหมือน แน่...ยิ้มก็เหมือน”

พ.อ.นิกรทำปากจู๋

“เดี๋ยวกี้ถีบตกเรือบินเท่านั้นเอง ฉันทเป็นคนไทยโง่ๆ ไม่ใช่อเมริกัน ฉันทัวโตกว่าลูกหมาหน้อยเดียว เฮนรี ฟอนดานะ มันสูงใหญ่กว่าฉันทมากนั้”

ร.อ.นพหิวเราะหีๆ บังคับ ๘.๘ คือชิบมั้งเดี่ยวขวา ตะแคงปีก ค่อยๆ ปีกหัวลงสู่เบื้องต่ำ แล้วบินไล่กวตรถยนต์เปิดประทุนคันนั้น ซึ่งเป็นรถซีตรองรุ่นเก่าดำส้มนั้ แต่ก็ยังใช้การได้ดี

คนขับรถคันนั้นบังคับรถให้หยุดชิดขอบถนนทันที
พบกับนิกรแลเห็นคนขับรถกับนายทหารเขมรที่นั่งอยู่ตอน
หลังรถเปิดประตู ก้าวลงจากรถอย่างร้อนรน แล้วพากัน
วิ่งหนีเข้าไปในละเมาะข้างทางด้วยความรักตัวกลัวตาย แต่
พ.อ.นิกรก็สามารถถ่ายรูปไว้ได้รูปหนึ่งขณะที่นายทหารลุก
ขึ้นยืน ก่อนที่จะเปิดประตูลงมาจากรถ

ผ.๘ บินกลับเข้ามาในเขตไทยแล้ว ร.อ.นพขับเครื่องบิน
พลางหัวเราะงอไปงอมาจนกระทั่งนิกรแปลกใจจึงกล่าว
ถามลูกชายของเขา

“ชั้นอะไรวะอ้ายนพ”

นพพูดพลางหัวเราะพลาง “ชั้นนายทหารเขมรครับ
พ่อ ไม่เอาไหนเลย แทนที่จะนั่งตะท่าอยู่ในรถเพื่อศักดิ์ศรี
ของนิกรกลับวิ่งป่วนๆ อย่างไม่คิดชีวิต ลูพี่นเอกเฮลเลอร์
ผู้บัญชาการกองพลรถถึงเขอรัมมันไม่ได้”

นิกรทำหน้าที่ขอบกถ

“แก ‘รถถึงประจัญบาน’ ไปหน่อยแล้วอ้ายนพ”

“เรื่องของเราที่คงจะไม่แตกต่างกว่าเรื่อง ‘รถถึง
ประจัญบาน’ หรอกครับพ่อ จากข่าวกรองก็ปรากฏว่าเขมร
เตรียมมดขี้เราด้วยกองพลรถถึง พวกเราถูกส่งมาทำงาน

ที่นี้ก็เพราะเรื่องนี้”

นิกรคั้นหัวเราะ

“ให้มันแน่เถอะวะ สี่หนูจะได้รู้ว่ากองทัพไทยเข้มแข็ง
เพียงไร ขึ้นบุกเข้ามาก็ต้องแตกยับและอย่างช้าสามวันเท่านั้น
เราก็ยึดเขมรได้ทั้งประเทศ”

“ผู้บังคับกองพันทหารม้าที่วัดมณารคบอกผมว่าเขมร
มีรถถังทันสมัยคือรถถังขนาดใหญ่หลายคัน”

“งั้นวะ เขาบอกหรือเปล่าว่าถึงกะสี”

ร.อ.นพกลืนน้ำลายเอือก “รถถังนะครับพ่อ”

“ที่นั่นนะซี ฉันอยากจะได้ว่าเป็นถึงไม้หรือถึงสังกะสี”

นพจุปาก

“นั่นมันรถเข็นแล้วเอาถังวางบนรถนี้พ่อ ถ้าเป็นถึง
ไม้ก็บรรจุน้ำได้ประมาณ ๒๐๐ ลิตร ถึงสังกะสีได้ ๕๐
ลิตรเป็นอย่างมาก ที่ผมพูดกับพ่อผมหมายถึงรถถังคันนี้และ
เราเรียกมันว่ารถถัง”

“อ้อ พ่อนึกว่าเข็นรถบรรทุกถังเสียอีก กลับได้แล้ว
ไวย์เรา บินมาลาดตระเวนชั่วโมงกว่าแล้วไม่เห็นมีอะไรผิด
ปรกติ ถ้าหากว่าทหารเขมรเคลื่อนมาทางนี้จริง มันก็คงจะ
หลบซ่อนตัวอยู่ในป่า โฉบลงไปดูทางป่าชายมือโน่นหน้อยซี”

ร.อ.นพนำ ผ.๙ บินตรงไปยังบริเวณป่าโปร่งแห่งหนึ่งและบังคับเครื่องลงสู่ระยะต่ำ ทันใดนั้นเอง พ.อ.นิกรก็แลเห็นรถถึงคันหนึ่งจอดข่มอยู่ในป่าโปร่ง เขาก็มีอบอกลูกชายของเขาและร้องลั่น

“รถถึง รถถึงเขมร บินกลับไปอีกทีพ่อจะถ่ายรูปได้การแล้วโว้ยหนพ ในป่านี้คงจะมีรถถึงเข้าค้ำชอนอยู่หลายคันเพื่อเตรียมบุกรุก”

ลูกชายของนิกรบังคับเครื่องบินฝึกอย่างคล่องแคล่ว เขาบินย้อนกลับมาให้นิกรถ่ายรูปตามความประสงค์ ต่อจากนั้นนพก็นำเครื่องบินเดินทางกลับสนามบินชั่วคราวในเขตอำเภอวัฒนานคร ทางทิศตะวันตกของอรัญประเทศ และอยู่ห่างจากอำเภออรัญประเทศราว ๒๐ กิโลเมตรเท่านั้น

ที่กองบัญชาการกองพลใหญ่

สองพ่อลูกคือนิกรกับนพได้มาปรากฏตัวขึ้นในเวลา ๑๐.๐๐ น. ซึ่งตามเวลาที่กล่าวนี้บรรดานายทหารและนายสิบแห่งกองบัญชาการกองพลใหญ่กำลังประจำทำงานกันอย่างเคร่งเครียด เตรียมพร้อมที่จะรับมือกับกองพันเขมร ซึ่งมีข่าวว่าจะเคลื่อนเข้ายึดปราจีนบุรีในวันศุกร์ ๓๑ มีนาคมนี้

ห้องทำงานอันกว้างขวางห้องนั้นเป็นห้องทำงานของ
คณะผู้เชี่ยวชาญการอาชุนและวิทยาศาสตร์ของกองทัพไทย
ทุกคนรวมทั้งเจ้าหัวต่างนั่งประจำโต๊ะทำงานเรียงรายรอบ
ห้อง นิกรพาลูกชายเดินผ่านสารวัตร ๒ คนที่ยืนอยู่หน้า
ประตูเข้ามาในห้อง

พ.อ.นิกรพยุดยืนหน้าโต๊ะทำงานของ ร.อ.สมนึกแล้ว
ส่งกล้องถ่ายภาพยี่ห้อชั้นเยี่ยมของเยอรมันให้

“รีบล้างให้อาเดียนนี้ไว้อยสมนึก”

เสียดทำหน้าตื้นๆ มองดูกล้องถ่ายภาพขนาดกะทัดรัด

“มันเป็อนอะไรล่ะครับอา”

นิกรกลื่นน้ำลายเชือก

“ล้างฟิล์มที่ติดอยู่ในกล้องไว้มไม่ใช่ล้างกล้อง ล้าง
และอัดขยายภาพขนาด ๘ นิ้วโดยด่วน นี่เป็นคำสั่งของ
พ.อ.น.ก.”

ร.อ.สมนึกหัวเราะหึๆ

“อะไรกับ พ.อ.น.ก. ผมฟังไต้ยิน”

“ก็พันเอกนิกรนะซี เร็ว-เอาฟิล์มไปล้างและอัดขยาย
รูปมาให้อาโดยเร็วที่สุด จะได้นำเสนอผู้บัญชาการ”

แล้วนิกรก็เดินไปหาลูกชายของเขาซึ่งยืนอยู่หน้าโต๊ะ

ทำงานของนายพลติเรกและกำลังรายงานผลของการลาดตระเวนทางอากาศให้ทราบ ศาสตราจารย์ติเรกยกมือขวาโบกให้นิกรแล้วกล่าวทัก

“ฮัลโหล ตีใจมากที่เจอกับเจ้านพกลับมาโดยปลอดภัย เมื่อคืนนี้มีข่าวว่าเครื่องบินตรวจการณ์ของเราเครื่องหนึ่งชนภูเขา นึกว่าเจอกับอ้ายนพเพิ่งทิ้งเสียแล้ว”

นิกรทำหน้าที่ชอบกล “คนอย่างกันไม่ตายง่ายๆหรอกโว้ย” แล้วนิกรก็ทำจมูกยู่ “ห้องทำงานของพวกเราเหมือนอะไรตุๆ ชอบกล”

ท่านเจ้าคุณเงยหน้าขึ้นมองคูดูกเขยจอมทะเล้นของท่านทันที “พอมาถึงก็เริ่มทะเล้ง”

นิกรจุปาก

“โธ-ผมไม่ได้แก้งพูด มัน همینจริงๆ นี่ครับ” แล้วเขาก็ยกคิ้วให้ พ.อ.กิมหงวน ซึ่งนั่งทำงานอยู่ใกล้ๆ โตะ พล.ต.พล “กินถ่ายรูปรถถังเขมรมาได้โว้ยอ้ายหงวน มันจอดข่มอยู่ในป่า แล้วถ่ายรูปนายทหารเขมรมาได้ด้วยขณะที่มันนั่งอยู่ในรถยนต์เปิดประตู”

อาเลี้ยหัวเราะ

“พันเอกเฮสเลอร์ ผู้บัญชาการรถถังเยอรมันใช่ไหมล่ะ”

ร.อ.นพพุดเสริมขึ้น

“ไม่ใช่หรรอกครับลุง พันเอกเฮสเลอร์เขาเยือกเย็นไม่
หวาดกลัวเครื่องบิน แต่นายทหารคนนี้วิ่งหนีลงจากรถ ขณะที่
ที่ผมนำเครื่องบินโฉบลงไป อาจจะเป็นพลตรีชะโตะเสนาธิการ
ทหารบกของเขมรก็ได้”

นิกรเดินเข้ามาหาพลแล้วนั่งลงบนเก้าอี้ว่างตัวหนึ่ง

“ทำอะไรวะ”

พลยิ้มให้เพื่อนเกลอของเขา

“ทำแผนที่สนามทุ่งระเบิดบกเสนอผู้บัญชาการ”

นิกรหันไปมองคู่มือตาของเขา

“แผนของเรา เป็นแผนที่รับใช้ใหม่ครับคุณพ่อ”

“ใช่ กำลังของเราที่วัดมานานครมีกรรมผสมเพียงกรรม
เดียว แต่กำลังส่วนใหญ่ของกองพลนี้ที่อยู่ในกรุงเทพฯ จะ
เคลื่อนที่มาที่นี่อย่างรวดเร็วที่สุด เมื่อเขมรบุกเข้ามา”

นิกรกวาดสายตามองไปรอบๆห้องแล้วเขาก็ลุกขึ้น
เดินเข้าไปหา ร.อ.พนัสและ ร.อ.ดำรง ซึ่งนั่งทำงานอยู่ใกล้ๆ
กัน ส่วนเจ้าแห้วหรือ จ.ส.ท.แห้วนั่งประจำโต๊ะเครื่องรับส่ง
วิทยุติดต่อกับกองบัญชาการทหารสูงสุดที่กรุงเทพฯ หน่วย
ผู้เชี่ยวชาญการอาวุธและวิทยาศาสตร์ไม่ใช่หน่วยขึ้นตรงต่อ

ผู้บัญชาการกองพลใหญ่ ที่ถูกส่งมานี้ก็เพื่อให้ปฏิบัติงานร่วมกับกรมผสมทั้ง ๒ กรม ในการวางแผนและสู้รบกับข้าศึก นอกจากนี้ยังควบคุมอาวุธจรวดด้วย

จ.ส.ท.แห้วลุกขึ้นจากโต๊ะเครื่องรับส่งวิทยุถือเอกสารฉบับหนึ่ง คือข้อความจากวิทยุโทรเลขที่เจ้าแห้วแปลจากโค้ดจดลงไปในกระดาษแบบฟอร์มนี้ ท่าทางของเจ้าแห้วคึกคักเข้มแข็งเอางานเอาการ เขาเดินตรงเข้าไปหาเจ้าคุณปัจจุบันฯ และหยุดยื่นขีดเท้าตรง ส่งแบบฟอร์มวิทยุโทรเลขให้ท่าน

“วิทยุจากรองผู้บัญชาการทหารสูงสุดครับผม”

ท่านเจ้าคุณพยักหน้า “ขบใจ แก่ไปได้”

เจ้าแห้วกลับไปนั่งประจำโต๊ะเครื่องรับส่งวิทยุตามเดิม เจ้าคุณปัจจุบันฯ อ่านข้อความในกระดาษแผ่นนั้นแล้วท่านก็หัวเราะงอหายทำให้คณะพรรคสี่สหายและลูกชายมของดูท่านเจ้าคุณเป็นตาเดียว

“มีข่าวอะไรที่ทำให้ขบขันหรือครับคุณพ่อ” นายพลติเรกถามยิ้มๆ

เจ้าคุณปัจจุบันฯมองดูข้อความในวิทยุโทรเลข แล้วท่านก็พูดพลางหัวเราะพลาง

“เมื่อตอน ๙ น. เศษ เครื่องบินตรวจการณ์ของเรา เครื่องหนึ่งเกิดอุบัติเหตุตกที่บ้านช่องกุ่ม อร์ญประเทศ ทางกองบัญชาการรายงานข่าวไปให้กองบัญชาการทหารสูงสุดทราบ แต่เป็นข่าวที่ลึบสนไม่แน่นอน ฮะ ฮะ ฟังนะ จะอ่านวิทยุของท่านรองที่มีมาถึงพวกเราให้ฟัง... คณะผู้เชี่ยวชาญการอาวุธและวิทยาศาสตร์ กองพลใหญ่วัฒนานคร ข้าพเจ้าขอแสดงความเสียใจอย่างสุดซึ้งในอุบัติเหตุของ เครื่องบิน ๘.๙ เมื่อ ๙.๐๐ น.วันนี้ ทำให้ พ.อ.นิกร การุณวงค์ และ ร.อ.นพ การุณวงค์ ต้องเสียชีวิต”

เสียงหัวเราะดังขึ้นอย่างครื้นเครงในห้องทำงานวัน แต่นิกรกับลูกชายของเขาเท่านั้นที่ไม่ยอมหัวเราะ เสียหงวน สบตา กับนิกรเขาก็กล่าวว่า

“เสียใจด้วยไว้ยกร ที่แก่กับลูกชายของแกต้องเสียชีวิตจากอุบัติเหตุเครื่องบินตก แล้วก็แกพาลูกชายแกไปเสีย เถอะ ฝึกก็อยู่ตามประสาผี ที่นี่เป็นกองบัญชาการกองพลใหญ่พวกเราต่างมีงานสำคัญที่จะต้องทำกัน คือเตรียมรับมือกับเขมร เหาเถอะ...แล้วกันจะทำบุญอุทิศส่วนกุศล ไปให้แกชายนิกร”

นิกรมองดูอาเสี่ยวอย่างเตือดตาล “มึงนะชีวิตาย”

เสียงหัวเราะดังขึ้นอีก ร.อ.นพลูกขึ้นยืนแล้วกล่าว
กับนิกรว่า

“ผมจะวิthyรายงานด่วนไปให้กองบัญชาการทหาร
สูงสุดเดี๋ยวนี้ว่าพ่อกับผมยังมีชีวิตอยู่ เครื่องบินที่ตกคนละ
ลำกับที่ผมพาพ่อไปลาดตระเวน”

นิกรยิ้มออกมาได้

“ดีแล้ว รายงานข่าวแบบเฮงซวยยังงี้ไม่ได้ความไวย
คนยังไม่ทันตายเลย รายงานไปได้ว่าตายแล้ว เมื่อรู้เข้าคง
ร้องให้ชักคั่นชักงอกแล้วจะไม่ตายจริง”

คณะพรรคสี่สหายกับลูกชายและเจ้าคุณปัจจุบันนี้ฯ
กับเจ้าแก้ว คณะผู้เชี่ยวชาญการอาวุธและวิทยาศาสตร์
ของกองทัพไทยคงทำงานกันต่อไป ภายในห้องทำงานอัน
กว้างขวาง รองผู้บัญชาการทหารสูงสุดฝ่ายยุทธการคือ
พล.อ.วิจิต ชัยสมรภูมิ ได้วิthyมาอีก แสดงความตั้งใจที่
นิกรกับนพพลอดภัย ยังมีชีวิตอยู่ และฝากความระลึกถึง
มายังนายพลดีเรกกับคณะทุกคนโดยทั่วหน้ากัน

จนกระทั่ง ๑๑.๓๐ น.

พล.ท.ยศ ยศโยธิน ท่านนายพลร่างสูงใหญ่วัยใกล้
จะปลดเกษียณอายุผู้บัญชาการกองพลใหญ่วัฒนานคร ได้

ลิขสิทธิ์จากการจัดพิมพ์หนังสือชุดนี้
นำไปสะสมในกองทุน ป. อินทรมานิต
เพื่อสนับสนุนคนรุ่นใหม่ที่มีใจรักศิลปะ
และการประพันธ์ทางเดียวกับผู้เขียน
ตามเจตนาและปณิธานอันแรงกล้า
ของนางปราณี อินทรมานิต ผู้เป็นภรรยา
และเพื่อนคู่ทุกข์คู่ยาก
ตราบจนวนวาระสุดท้ายของชีวิตผู้เขียน

